

“ఒకే చదువు ద్వారా నంబరువారుగా పూజ్య పదవిని పొందే

గుహ్య రహస్యము”

ఈ రోజు బాప్ దాదా పురుషార్థము చేసే ప్రతి ఆత్మ కర్మల గతినీ, వారి పురుషార్థమును సారముగా రాజ్య పదవి లేక పూజ్య పదవిని పొందు అతి రమణీయమైన రహస్యమును చూస్తున్నారు. పురుషార్థములో ఎలాగైతే నంబరువారుగా ఉన్నారో అలా పదవిలో మరియు పూజ్య పదవిలో కూడా నంబరువారుగా ఉన్నారు. ఎవరైతే నంబరువన్ శ్రేష్ఠ పురుషార్థులుగా ఉన్నారో వారి రాజ్య పదవి, పూజ్య పదవి అతి శ్రేష్ఠంగా గుహ్య రహస్యంతో కూడి ఉంది. అందరూ పూజ్యులుగా ఏమో అవుతారు. సృష్టిలో పురుషార్థము చేయు ఆత్మలందరూ పరమపూజ్యులుగా ఉన్నారు. అష్టరత్నాలు లేక 108 మాల లేక 16 వేల మాల లేక 9 లక్షల ప్రజా పదవి వారు కూడా ఉన్నారు. ఇన్ని రకాలుగా ఉండినా అందరూ ఏదో ఒక రూపములో తప్పక పూజ్యులుగా అవుతారు. ఇప్పటి వరకు కూడా అనేక లెక్కలేనన్ని సాల్విగ్రామాలను తయారుచేసి పూజిస్తున్నారు. కాని సాల్విగ్రామ రూపములో జరుగు పూజకు విశేష ఇష్టదేవతా మందిర రూపములో జరుగు పూజకు ఎంత వ్యత్యాసముందో తెలుసు కదా. సాల్విగ్రామ రూపములో అనేక మందికి పూజ జరుగుతుంది. అష్ట దేవతల రూపములో ప్రసిద్ధమైన కొంతమంది ఆత్మలకు మాత్రమే పూజ జరుగుతుంది. 16 వేల మాలను కూడా అప్పుడప్పుడ వ్యరణ చేస్తారు. 108 మాలను అనేక సార్లు వ్యరణ చేస్తారు. అష్ట రత్నాలను లేక అష్ట దేవుళ్లను, అష్ట దేవీలను తండ్రి సమానముగా సదా తమ మనసులో జ్ఞాపకముంచుకుంటారు. అయితే ఇంత తేడా ఎందుకు వచ్చింది? బాప్ దాదా పిల్లలందరికీ ఒకే చదువు, ఒకే లక్ష్యము - మానవుల నుండి దేవతలు లేక విజయీ రత్నాలుగా అగుటకై ఇస్తారు. అయినప్పటికీ పూజలో ఇంత వ్యత్యాసము ఎందుకు? కొందరికి డబల్ పూజ అనగా సాల్విగ్రామ రూపములో మరియు దేవీదేవతల రూపములో కూడా పూజ జరుగుతుంది. కొందరికి కేవలం సాల్విగ్రామ రూపములో కొందరికి మాలలో మణుల రూపములో పూజ జరుగుతుంది. ఇందులోని రహస్యము ఏమిటి? ముఖ్య కారణము - ఆత్మాభిమానిగా తయారయ్యే లక్ష్యము మరియు ఆత్మిక స్వరూపములో స్థితమై ఉండే పురుషార్థము. ఈ రెండిటిని ప్రతి బ్రాహ్మణ ఆత్మ జన్మతోనే చేస్తాడు. ఆత్మాభిమానిగా ఉండే పురుషార్థము చేయకుండా ఉండు బ్రాహ్మణులు ఎవరూ ఉండరు. కాని కర్మేంద్రియాలపై విజయము పొందేందుకు, ప్రతి కర్మేంద్రియము స్వచ్ఛంగా, సతోప్రధానంగా అయ్యేందుకు నిరంతరం ఆత్మాభిమానులయ్యే సజ్జక్తులో అనగా దేహ పాత సంస్కార సంబంధాలతో పూర్తిగా మరుజీవాగా అయ్యే పురుషార్థములో నంబరువారుగా అవుతారు. కొందరు పురుషార్థులు కర్మేంద్రియాలపై విజయము సాధిస్తారు అనగా ఇంద్రియా జీతులుగా అవుతారు, కొంతమంది నేత్రాలు చేయు మోసంలోకి, కొంతమంది నోటి ద్వారా అనేక రసాలను తీసుకునే మోసంలోకి ఈ విధముగా ఏదో ఒక కర్మేంద్రియము చేయు మోసములోకి వచ్చేస్తారు. అనగా సంపూర్ణ నిర్వికారులుగా, సర్వేంద్రియ జీతులుగా కాలేరు. దీనివలన కర్మేంద్రియాల ద్వారా ఓటమి చెందే బలహీన పురుషార్థులు, అత్యంత ఉన్నతమైన తండ్రికి పిల్లలుగా అయినందున ఉన్నతమైన తండ్రి సాంగత్యము వలన, చదువు మరియు పాలన వలన విశ్వములో శ్రేష్ఠ

ఆత్మలైనందున ఆత్మ రూపములో అనగా సాల్విగ్రామ రూపములో పూజింపబడతారు. అయితే అన్ని కర్మేంద్రియాలపై విజయము సాధించని కారణంగా సాకార రూపములో దేవీ దేవతా రూపములో పూజింపబడరు. సంపూర్ణ పవిత్రముగా కానందున సంపూర్ణ నిర్వికారులు మరియు మహిమా యోగ్యమైన దేవీ దేవతల రూపములో వారికి పూజ జరగదు. సదా బాప్ దాదా హృదయ సింహాసనాధికారిగా కానందున లేక హృదయములో సదా తండ్రి జ్ఞాపకము లేక సదా మనసులో మనోభరాముని జ్ఞాపకము ఉండదు. అందువలన భక్త ఆత్మలు కూడా అష్ట దేవతల రూపములో వారిని మనసులో ఉంచుకోరు. నిరంతర జ్ఞాపకము లేకపోతే సదా కాలము మందిర రూపములో స్మృతి చిహ్నము కూడా ఉండదు. కనుక వ్యత్యాసము వస్తుంది కదా. సింగల్ పూజ, డబల్ పూజలో ఎంత తేడా ఉంది! ఒకటి ప్రజా రూపములో పూజ, మరొకటి రాజ్య పదవిని ప్రాప్తి చేసుకొనువారి పూజా రూపము. ఇందులో కూడా తేడా ఉంది.

విశేష దేవతల ప్రతి కర్మకు పూజ ఉంటుంది. కొంతమంది దేవతలకు ప్రతిరోజు పూజ జరుగుతుంది కాని ప్రతి కర్మకు పూజ ఉండదు. మరి కొంతమందికి అప్పుడప్పుడు నిశ్చితమైన విశేష రోజులలోనే పూజ జరుగుతుంది. దీనికి కూడా రహస్యముంది. మేము ఎటువంటి పూజ్యులుగా అవుతాము అని మీకు మీరే ప్రశ్నించుకోండి. ఒకవేళ ఏ సబ్బట్టులోనైనా విజయులుగా అవ్వకుంటే ఖండితమూర్తికి పూజ జరగదు. పూజ్యుల నుండి సాధారణ రాయిగా అయిపోతారు. ఏ విలువా ఉండదు. ఇలా ఎవరైనా ఏ సబ్బట్టులోనైనా సంపూర్ణ విజయులుగా కాలేకపోతే పరమ పూజ్యులుగా కాలేరు. సాధారణ పూజ్యులుగా అవుతారు లేక కీర్తనకు యోగ్యులుగా అవుతారు. కీర్తనకు యోగ్యులుగా ఎందుకవుతారు? ఎందుకంటే తండ్రికి పిల్లలుగా అయినందున తండ్రి జతలో పాత్ర చేసినందున, తండ్రి మహిమను గుణ గానము చేసినందున, యథా శక్తి త్యాగము చేసినందున లేక యథాశక్తి స్మృతిలో ఉన్నందున కీర్తనకు యోగ్యులుగా అవుతారు.

పూజ జరుగుటకు కూడా రహస్యముంది. మొదటిది పవిత్రత కారణంగా పూజ జరుగుతుంది. రెండవది శ్రేష్ఠ ఆత్మలై సర్వశక్తివంతుడైన తండ్రి ద్వారా ఏ శక్తులను ధారణ చేశారో ఆ శక్తులకు కూడా స్మృతి చిహ్న రూపములో పూజ జరుగుతుంది. ఉదాహరణానికి - ఏ ఆత్మలైతే విద్య అనగా జ్ఞాన ధారణ చేయు శక్తిని సంపూర్ణ రూపములో ధారణ చేశారో, జ్ఞానము అనగా జ్ఞాన శక్తికి స్మృతి చిహ్నముగా సరస్వతి రూపములో పూజ జరుగుతున్నది. అదే విధముగా సంహరించే శక్తికి స్మృతి చిహ్నము దుర్గ రూపములో ఉంది. జ్ఞాన ధనాన్నిచ్చే మహాదానులు సర్వ ఖజానాల ధనాన్నిచ్చే లక్ష్మి రూపములో పూజింపబడతారు. ప్రతి విఘ్నముపై విజయమును ప్రాప్తి చేసుకొను స్మృతి చిహ్నమును విఘ్నవిनाశక రూపములో పూజింప బడుతుంది. మాయాజీత్ అనగా మాయ యొక్క భయంకర రూపాన్ని కూడా సహజంగా చేసుకొను శక్తికి మహావీర రూపములో పూజ జరుగుతుంది. కనుక శ్రేష్ఠ ఆత్మల ప్రతి శక్తికి, శ్రేష్ఠ కర్మకు కూడా పూజ జరుగుతుంది. శక్తుల పూజ ప్రతి దేవీ దేవతా పూజ రూపములో చూపించడం జరిగింది. కావున ఇలాంటి పూజ్యులకు వారి ప్రతి శ్రేష్ఠ కర్మకు, శక్తులకు పూజ ఉంటుంది. వీరినే పరమ పూజ్యులు అని అంటారు. కావున తమను తాము సంపూర్ణ మూర్తిగా తయారు చేసుకోండి. నేను ఖండిత మూర్తినా? లేక పూజనీయ మూర్తినా? అని మీకు మీరు చెక్ చేసుకోండి. సంపూర్ణ నిర్వికారులకు 16కళా సంపన్నులకు మాత్రమే గాయనముంటుంది. కేవలం నిర్వికారిగా అయినారా లేక సంపూర్ణ నిర్వికారిగా అయినారా? యోగము

అఖండంగా ఉందా లేక ఖండితమవుతూ ఉందా? అచంచలంగా ఉన్నారా లేక అలజడిగా ఉన్నారా? తండ్రి ఏమి కోరుకుంటారు? ప్రతి ఆత్మ తండ్రి సమానంగా సంపూర్ణంగా కావాలి. పిల్లలు కూడా అదే కోరుకుంటారు. కాని కొందరు మాత్రమే చేస్తారు. అందువలన నంబరువారుగా తయారవుతారు. మంచిది. వినడం చాలా వింటారు. వినడము, చేయడము రెండిటిని సమానముగా చేయండి. ఏమి చెయ్యాలి అర్థమైందా?

ఇలాంటిపరమపూజ్యులు సదా ఒక్క తండ్రిని మాత్రమే తోడుగా ఉంచుకొనువారు ప్రతి అడుగు శ్రద్ధామతముపై మడుస్తున్నవారు, సృష్టికి ఆధారమూర్తులుగా ఉన్న విశ్వ పరివర్తక ఆత్మలకు బాపదాదా ప్రియస్మృతులు మరియు నమస్తే.

పాఠ్యాలతో :- సదా స్వయాన్ని నడుస్తూ, తిరుగుతూ ఉన్న ఫలిస్తాలుగా వృద్ధిభవము చేస్తున్నారా? ఫలిస్తా అనగా దేహము, దేహ ప్రపంచము, దేహ పదార్థాల ఆకర్షణతో ఏలాటి సంబంధము లేనివారు. సదా తండ్రి పృథి మరియు సేవలలోనే ఉండేవారు. సదా తండ్రి మరియు సేవ ఇదే లగ్నము ఉంటుందా? తండ్రి మరియు సేవ తప్ప ఎక్కడికైనా బుద్ధి వెళ్లడానికి అక్కడ ఏముంది? బ్రహ్మీలు సదా అతీతంగా ఉంటారు. బ్రహ్మీలకు ఒకే పని ఉంటుంది- పృథి మరియు సేవ. ఒకవేళ కర్మలు చేస్తున్నా అది కూడా సేవ నిమిత్తంగానే చేస్తారు. గృహస్థులు స్వార్థానికి నిమిత్తంగా చేస్తారు, బ్రహ్మీలు సేవార్థంగా చేస్తారు.

అన్ని సబ్జెక్టులలో సంపన్నముగా అయ్యే పురుషార్థము స్వతహాగా నడుస్తున్నదా? సమయానుసారము సంపూర్ణతకు సమీపంగా వచ్చు పురుషార్థము చేసే స్వరూపము కూడా మారుతూ ఉంటుంది. ప్రారంభములోని పురుషార్థానికి, మధ్య కాలములోని పురుషార్థానికి, అంత్య కాలములోని పురుషార్థానికి తేడా ఉంది కదా. ఇప్పుడు సంపూర్ణ స్థితికి సమీప పురుషార్థము ఏది? ఎలాగైతే ఆటోమాటిక్ గా నడిచే వస్తువును ఒకసారి ప్రారంభిస్తే అది నడుస్తూనే ఉంటుంది. మాటిమాటికీ నడిపించనవసరము లేదు. అదే విధంగా ఒకసారి లక్ష్యము లభించింది. ప్రతి అడుగు, ప్రతి సంకల్పము ఆటోమాటిక్ గా ఉన్నతమయ్యే కళ అనుసారముగా నడుస్తూ ఉంటుంది. ఇలా అనుభవమవుతున్నదా? సమర్థ పురుషార్థ స్వరూపానికి గుర్తు ఏమి? (సమయము కంటే ముందే చేరుకుంటారు) సమయము కంటే ముందే చేరుకునే వారి గుర్తులేమి? వాస్త్ర అన్ని సబ్జెక్టులలో అనుభవీలుగా ఉంటారా లేక ఏదో ఒక విశేష సబ్జెక్టులోనే ఉంటారా? (అన్ని సబ్జెక్టులలో) మరి అన్ని సబ్జెక్టులలో సమాన మార్కులు ఉన్నాయా? ముందుకు వెళ్లడము(అడ్వాన్స్ గా వెళ్లడం) మంచిదే కాని అన్ని సబ్జెక్టులలో లాభము తీసుకొనుట కూడా అవసరము లక్ష్యము బాగుంది. లక్ష్యములో పరివర్తన కూడా ఉంది.

సదా స్వయాన్ని తండ్రి కార్యములో లేక తమ కార్యములో సహయోగులుగా అయ్యే సహయోగీ సమీప ఆత్మగా భావిస్తున్నారా? తండ్రి కార్యములో ఎవరు ఎంతగా సహయోగులుగా ఉంటారో అంత యోగులుగా కాగలరు. సహయోగులుగా కాకుంటే యోగులుగా కూడా కారు. సహయోగమిచ్చుట అనగా తండ్రి మరియు తండ్రి కార్యము జ్ఞాపకములో ఉండుట. లౌకికములో కూడా ఎవరైనా సహయోగమిస్తే వారు జ్ఞాపకముంటారు కదా. కనుక యోగీ అనగా సహయోగీ. సహయోగీగా అవుతే స్వతహా యోగీగా అవుతారు. సహయోగీగా అయితే పదమరెట్లు కూడా జమ చేసుకుంటారు. ఏ సహయోగమిస్తారు? పాత శరీరమును లేక తమోగుణీ మనసును తండ్రి జ్ఞాపకంతో సతోప్రధానంగా చేసి సేవలో వినియోగిస్తారు

లేక పిడికెడు ధనం వినియోగిస్తారు? ఇంకేమి వినియోగిస్తారు? తనువు, మనసు, ధనము మూడింటితో సహాయోగిగా కావటమనగా యోగిగా అగుట. తనువు ఎక్కడకు వెళ్తే ధనము కూడా అక్కడే వినియోగిస్తారని పాట కూడా ఉంది కదా. ఇది నిరంతర యోగిగా అగుటకు సాధనము. ఎందుకంటే సహాయోగిగా అగుట వలన సహాయోగానికి ఫలితముగా యోగము సహజమైపోతుంది. కావున ప్రతి సంకల్పము మరియు కర్మతో తండ్రికి సహాయోగులుగా కండి. ప్రతి సేవా కార్యములో కర్మయోగులుగా అగుట వలన వ్యర్థము సమాప్తమైపోతుంది. ఎక్కడుంటే తండ్రి కర్మవ్యము సమర్థమైనది. ఇలాంటి సహాయోగుస్త్రుల అటోమాటిక్ గా తీవ్ర పురుషార్థమైపోతారు.

సదా తమను నిశ్చయబుద్ధి, నిశ్చింత ఆత్మగా అనుభవము చేస్తున్నారా? ఎవరైతే నిశ్చయబుద్ధిగా ఉంటారో వారు నిశ్చింతగా ఉంటారు. వారికి ఎలాంటి చింతన ఉండదు, చింత ఉండదు. ఎలా జరిగింది? ఎందుకు జరిగింది? ఇలా జరగరాదు- ఇదంతా వ్యర్థ చింతన. నిశ్చయబుద్ధి గలవారు నిశ్చింతులుగా ఉంటారు. వారు వ్యర్థ చింతన చేయరు. సదా స్వచింతనలో ఉండువారు స్వస్థితిలో ఉన్నందున పరిస్థితిపై విజయము ప్రాప్తి చేసుకుంటారు. ఇంకొకవైపు నుండి వచ్చిన పరిస్థితిని ఎందుకు స్వీకరిస్తారు? పరిస్థితిని దాటితేనే స్వచింతనలో ఉంటారు. ఎవరైతే స్వచింతనలో స్థితమై ఉంటారో వారు సదా సుఖ సాగరములో ఇమిడి ఉంటారు. సుఖ సాగరములో ఇమిడిపోయి ఉన్నారా? తంట్రిడ సుఖసాగరులు కనుక పిల్లలు మాస్టర్ సుఖ సాగరులు. సంకల్పంలో దుఖపు అల ఏమైనా వస్తున్నదా లేక సదా సుఖంగా ఉంటున్నారా. సుఖసాగరుని మాస్టర్ సుఖసాగరులకు దుఖము ఉండనే ఉండదు. ఒకవేళ దుఖము వస్తే మాస్టర్ దుఖసాగరులవుతారు. అనగా వారి వద్దకు రావణుడు కళ్లతో కూడా వస్తాడు, చెవులతో కూడా వస్తాడు, నోటితో కూడా వస్తాడు. సప్రశక్తివంతుల ముందుకు రావణుడు రాలేడు. తండ్రి పృథి అన్నిటికంటే గొప్ప రక్షణ.

ఎవరైతే మాయ లేక విఘ్నాలతో ఎప్పుడూ మోసపోరో వారు సదా ఈ ప్రపంచానికి అతీతంగా మరియు ప్రియంగా కనిపిస్తారు. కనుక కమలపుష్ప సమానంగా ఉంటున్నారా? బురద బిందువులు పడుతున్నాయా? ఒకవేళ ప్రతి అడుగులో శ్రీమతమును అనుసరిస్తే సదా కమలపుష్పములా ఉంటారు. సంసార సాగరపు ఏ అల యొక్క ప్రభావమైనా పడటం అంటే నీటి బిందువులు పడుటే.

సంగమయుగము యొక్క శ్రేష్ఠ ఖజానా అతీంద్రియ సుఖము. ఈ ఖజానా ప్రాప్తి అయినట్లు అనుభవము చేస్తున్నారా? అతీంద్రియ సుఖమనే ఖజానా ప్రాప్తించిందా? లభించిన ఖజానాను ఎందుకు పోగొట్టుకుంటారు? ఎటువంటి కాపలా ఉండాలి? అటెన్షన్. అటెన్షన్ తక్కువగుట అనగా ప్రాప్తించిన ఖజానాను పోగొట్టుకొనుటే. మొత్తం కల్పములో ఈ ఖజానా మరలా ఎప్పుడైనా ప్రాప్తిస్తుందా? ఇలాంటి అమూల్యమైన ఖజానాను ఎంతగా సంభాళించుకోవాల్సి ఉంటుంది! స్థూలంగా కూడా ఫస్ట్ క్లాస్ వస్తువును సంభాళించి ఉంచుకుంటారు కదా. ఎలాగైతే అక్కడ కాపలాదారు సోమరిగా ఉంటే నష్టము జరుగుతుందో అలా ఇక్కడ కూడా సోమరితనము వస్తే ఖజానా పోగొట్టుకుంటారు. మాటిమాటికీ అటెన్షన్ కావాలి. అమృతవేళలో పృథిలో కూర్చున్నాము, అటెన్షన్ ఇచ్చాము తరువాత నడుస్తూ తిరుగుతూ పోగొట్టుకున్నాము- ఇలా లేరు కదా! అమృతవేళ అటెన్షన్ ఇచ్చి అన్నీ చేసేసాము అని అనుకుంటారు కాని నడుస్తూ తిరుగుతూ కూడా అటెన్షన్ ఇవ్వాలి. అతీంద్రియసుఖము ఇప్పుడు తప్ప మరెప్పుడూ అనుభవము చేసుకోలేరు. 5 వేల

సంవత్సరాల సమయములో ఇది ఎంత శ్రేష్ఠమైన సమయము! ఇంత శ్రేష్ఠ ప్రాప్తి కొరకు కొద్ది సమయమైనా అటెన్షన్ ఇవ్వకపోతే ఏమి చేయాలి? కర్త మరియు యోగము రెండూ యోగము జతజతలో ఉండాలి. యోగమంటేనే స్మృతిలో అటెన్షన్. ఎలాగైతే కర్త చేయడము వదిలిపెట్టరో అలా యోగము కూడా వదలరాదు. అటువంటి వారినే కర్తయోగులని అంటారు.

పాండవుల విశేషత ఏ విధంగా గాయనము చేయబడిందో తెలుసా? పాండవుల విజయానికి ముఖ్య ఆధారము “ఒక్క తండ్రి తప్ప ఎవరూ లేరు, తండ్రి పాండవుల ప్రపంచము.” ఇది ఎవరి స్మృతి చిహ్నము? మీ స్మృతి చిహ్నమే మొత్తం కల్పమంతా గాయనము చేయబడుతుంది. ఇలాంటి అనుభవము అవుతున్నదా? వారి ప్రపంచమే తండ్రి. ఎక్కడ చూచినా తండ్రియే కనిపిస్తున్నారా? ప్రపంచములో సంబంధాలు మరియు సంపద ఉంటే సంబంధము కూడా తండ్రితోనే, సంపద కూడా తండ్రిలోనే ఉంటుంది. ఇంకా ఏమైనా మిగిలాయా? పాండవులు అనగా వారి ప్రపంచమే తండ్రి. ఇలాంటి పాండవులు ప్రతి కార్యంలో విజయులుగానే ఉంటారు. ఉంటారా? లేదు అను ప్రశ్నే ఉండదు. కర్త చేయుటకు ముందు అవుతుందా లేదా అని కాదు. అయ్యే ఉంది అను నిశ్చయము ఉందా? పాండవులకు మొదటి నుండే విజయము మాదే అను నిశ్చయముంటుంది. ఎందుకంటే సర్వశక్తివంతుడు తోడుగా ఉన్నారు. పాండవులు అనగా సదా విజయి రత్నాలు.

వరదానము:- “హృదయములో ఒక్క హృదయాభిరాముని నింపుకొని ఒక్కరితోనే సర్వ

సంబంధాలను అనుభవము చేయుసంతుష్ట ఆత్మ భవ”

జ్ఞానమును ఇముడ్చుకొను సాధనము బుద్ధి(దిమాగ్). కాని ప్రియుని ఇముడ్చుకునే సాధనము హృదయము(దిల్). కొంతమంది ప్రేయసులు బుద్ధిని చాలా నడిపిస్తారు. కాని బాప్ దాదా సత్తమైన హృదయము గలవారిపై రాజీ అవుతారు. అందువలన హృదయము యొక్క అనుభవము హృదయానికి తెలుసు, హృదయాభిరామునికి తెలుసు. ఎవరైతే హృదయపూర్వక సేవ చేస్తారో లేక స్మృతి చేస్తారో వారికి తక్కువ శ్రమతో అధిక సంతుష్టత లభిస్తుంది. హృదయమున్నవారు సదా సంతుష్టతా పాటను పాడుతూ ఉంటారు. వారికి సమయానుసారము ఒక్కరితోనే సర్వ సంబంధాల అనుభూతి అవుతూ ఉంటుంది.

సెల్లిగ్స్:- “అమృతవేళలో ప్లెయిన్ బుద్ధిగా తయారై కూర్చుంటే సేవ చేయుటకు కొత్త విధానాలు

టచ్ అవుతాయి”